

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi K. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 7 grudnia 2009 r., wydanego w sprawie z powództwa W. Spółki z o.o. z siedzibą w Ł. przeciwko K.B., J. Z. i K. W. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2012 r., zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 czerwca 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 r. odrzucił skargę K. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 7 grudnia 2009 r. wskazując, że skarga ta nie została opłacona. Sąd Okręgowy uznał przy tym, że nie ma możliwości zaliczenia na poczet opłaty wymaganej w sprawie niniejszej opłaty uiszczonej w sprawie I CNP 70/11, w której skarga K. B. od wymienionego wyżej wyroku została wcześniej odrzucona.

W zażaleniu na powyższe postanowienie K. B. wniósł o jego uchylenie, podnosząc, że nie ma przeszkód do przeksięgowania opłaty uiszczonej od skargi wniesionej wcześniej i dotąd niezwróconej na poczet opłaty wymaganej od skargi inicjującej obecne postępowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sposoby uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 27, poz. 199 ze zm.), wydane na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Opłaty te - stosownie do § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia – uiszcza się w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów sądu albo w formie wpłaty gotówkowej, bezpośrednio w kasie sądu lub w formie znaków opłaty sądowej.

Sąd Okręgowy trafnie zatem uznał, że ani ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ani wydane na jej podstawie rozporządzenie wykonawcze nie przewidują - jako sposobu uiszczania opłat sądowych zaliczenia na poczet tych opłat wcześniej uiszczonych w innej sprawie opłat, które podlegają zwrotowi (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2007 r., I CZ 1/07, niepubl.). Zażalenie skarżącego oparte na odmiennym - wadliwym - założeniu nie mogło odnieść zamierzonego skutku.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.